

Les dones fan memòria: del “Desarrollismo” a l'encaix europeu. Girona 1960-1985

Elena Masó i Reig

28 de maig de 2012

El treball de recerca que ens ocupa intentarà recuperar, a través de les dones, la memòria dels darrers anys del franquisme i la posterior etapa de la transició democràtica a Girona, etapa que per a nosaltres culmina amb la integració de l'Estat Espanyol dins la Comunitat Econòmica Europea.

Tenint en compte que el propòsit últim de la Beca 8 de Març es la divulgació, intentarem conjugar el rigor amb una certa amenitat, sense caure en visions nostàlgiques com les que, en alguns casos, han reduït els darrers anys del franquisme a una etapa “amable” preludi d'una “transició democràtica exemplar”.

D'entrada ens interroguem: quant temps ha de passar perquè un canvi gradual es converteixi en canvi evident?

Posem-hi el d'una generació, que són els anys que van des dels inicis de l'anomenat “desarrollismo” fins al de l'entrada d'Espanya a la CEE.

Per conèixer els canvis i pervivències que varen experimentar les dones durant aquests anys i per tenir-ne una visió panoràmica, ens interessen els testimonis de tot tipus de dones: des de les que varen lluitar per aconseguir millores en la seva situació, fins les que no ho consideraven necessari.

En definitiva l'objectiu es fer un recorregut documentat per una etapa de la història contemporània en clau local i vivencial.

El concepte de memòria històrica genera des de fa temps un debat a vegades polèmic però que no deixa de ser enriquidor. Si a la memòria històrica li afegim “de les dones”, el debat s'amplifica.. Sense obviar aquestes circumstàncies, la meua proposta de recerca es vol centrar en la recuperació d'unes veus contemporànies, moltes de les quals, han tingut poques oportunitats de deixar constància dels seus sabers i les seves experiències.

Deixant de banda la bibliografia més especialitzada, els darrers anys del franquisme arriben a les generacions més joves sota un prisma de “Dictablanda Pop” entranyable, preludi necessari per a la posterior etapa democràtica.

Pel que fa a les dones, aquesta visió esbiaixada es veu agreujada amb la difusió d'alguns reportatges audiovisuals o recopilacions fotogràfiques on un tractament pretesament “simpàtic” desenfoca totalment la situació social i legal de les dones en aquells anys.

S'obvia que el protagonisme trivial de les dones i la seva homologació estètica amb les dels països europeus s'utilitzava per donar una imatge d'obertura del règim.

Com es vivia tot plegat des de Girona, la capital d'un territori que, entre d'altres canvis, experimentava el gran boom del turisme?

Ho sabrem a través de les veus i les experiències de les dones gironines.